

РЕШЕНИЕ

№ 5044

гр. София, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 29.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2138** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на П. К. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002220005263-091-001/30.09.2021 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден с Решение № 1921/20.12.2021 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" („ОДОП“) С. при Централното управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. общо в размер на 16 673,00 лв., ведно със съответните лихви за забава общо в размер на 9 587,31 лв.

С жалбата се претендира незаконосъобразност на РА, като постановен в противоречие с материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят твърди, че в РА от ревизиращият екип са допуснати нарушения при събирането на доказателства във връзка с определянето на паричните потоци за ревизираните години. Излагат се съображения и за допуснати нарушения при анализа на установените факти и обстоятелства, довели до изцяло неправилни фактически и правни констатации от ревизиращите органи. В тази връзка твърди, че не е налице основание по чл. 122 ДОПК за облагане по особения ред и ревизиращият екип не е обосновал наличието на укрити приходи/доходи, а непризнаването на сумата,

посочена за начално салдо, е вследствие на неправилни и необосновани документално изводи от страна на ревизиращите органи. На второ място, се претендира, че липсва основание за образуване на ревизионно производство, т.к. е изтекъл преклузивният срок по чл.109, ал. 1 от ДОПК, в който е допустимо да се образува такава. Моли съда да отмени обжалвания ревизионен акт. Претендира разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът по жалбата, директорът на дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" - С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана и да потвърди обжалвания ревизионен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор - представител на Софийска градска прокуратура, не участва при разглеждане на делото.

Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло в обжалваната част. Така постановеният от Директора на Дирекция "ОДОП" – С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Ревизионното производство (в случая повторно) е започнало със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002220005263-020-001 от 01.09.2020 г., връчена по електронен път на 28.09.2020 г., изменена със Заповед №Р-22002220005263-020-002 от 23.12.2020, издадени от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директор на ТД на НАП С.. Възложено е извършването на ревизия на П. К. Н. за установяване на данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. Ревизионното производство е възложено на основание чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е във връзка с Решение № 1249/11.08.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Извън срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22002220005263-092-001 от 30.03.2021 г., от ревизиращите органи по приходите, овластени с посочените ЗВР и връчен по електронен път на 30.06.2021 г. (л. 69). Срещу РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. № 73-05-86#11 от 13.07.2021 г., което е прието за процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

Въз основа на съставения ревизионен доклад, органът възложил ревизията и ръководителят на ревизията, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, са издали Ревизионен акт (РА) № Р-22002220005263-091-001 от 30.09.2021 г. Същият е надлежно връчен на ревизираното лице на 04.10.2021 г. по електронен път (л. 77).

Така издаденият ревизионен акт е обжалван от ревизираното лице на основание и в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК пред горестоящия в йерархията административен орган - директора на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, който в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК е постановил решението си под № 1921/20.12.2021 г., с което е потвърдил РА в оспорената част на установения резултата за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 2012 г. до 2017 г. ведно със съответните лихви.

Ревизионният акт, потвърден с решението на директора на дирекция "ОДОП" – С., е обжалван пред Административен съд София-град, на основание и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателят П. К. Н. е местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 1, във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в България и от чужбина. Същият е разведен, с 2 /две/ непълнолетни деца.

През ревизирия период П. К. Н. е участвал в управителния и контролен орган на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предходно наименование [фирма], считано от 26.09.2012 г. до 07.09.2017 г., тъй като на тази дата ревизираното лице и неговият съдружник са прехвърлили дружествените си дялове на П. Г. Г.. Също така е констатирано, че П. К. Н. с договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 02.03.2016 г. е придобил 100% от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предходно наименование [фирма], в резултат на което, считано от тази дата, дружеството се управлява и представлява от П. К. Н.. Договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 11.02.2016 г., ревизираното лице и Г. Н. Г., който е бил негов съдружник в [фирма] придобиват 100 % от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предходно наименование [фирма], като считано от тази дата дружеството се управлява и представлява заедно и поотделно от новите собственици.

В хода на ревизионното производство е установено, че П. К. Н. се осигурявал като самоосигуряващо се лице в представляваните от него юридически лица, като осигурителният доход и периодът на осигуряване в съответното дружество са отразени в РД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения ИПДПОЗЛ/ № Р-22002220005263-040-001/20.10.2020 г. С писмо вх. № 73-05-86#2/16.11.2020 г. са представени документи и обяснения.

Приобщени са доказателства от извършена проверка за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице, приключила с Протокол № ПФ-22221217135727-073-001 от 11.04.2018 г. и Протокол № ПФ-22221218000291-073-001 от 27.08.2019 г.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на [фирма], С. Й. Н., Л. К. П., [фирма], К. Д. Е.-К., Б. А. А., Ц. К. Н., В. Н. Н., Б. Н. П., В. Й. Б., Д. Г. Г. и М. С. Г., приключили с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/. Събраните документи при проверките са взети предвид при определяне на данъчните задължения на ревизираното лице.

При насрещната проверка на [фирма] са представени изисканите документи. Посочено е, че с теглените парични средства от П. К. Н. са извършени плащания на стоки и заплати. Заявено е, че на жалбоподателя не са начислявани и изплащани доходи от дружеството, като той не е предоставял заеми на юридическото лице.

От С. Й. Н. са представени писмени обяснения, в посочва, че е предоставила парични средства в размер на около 113 500,00 лв. на П. К. Н..

От Л. К. П. са представени писмени обяснения, ведно с 5 /пет/ договора за ползване на недвижим имот и 62 /шестдесет и две/ разписки за изплатени суми. В писмените обяснения е посочено, че през периодите от 2013 г. до 2017 г. се е наложило да наеме от П. К. Н. недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 2, ап. 74. Посочено е, че имотът е нает от П. К. Н., поради това, че последният се установил в [населено място], считано от 2013 г.

При насрещната проверка на [фирма] е извършено посещения на адреса за кореспонденция на дружеството. М. Б. Х., живееща на този адрес, предоставя информация, че представителят на дружеството - П. Г. Г. е починал на 07.12.2019 г. В

резултат на извършена проверка в Търговския регистър при Агенция по вписванията приходните органи установяват, че липсва информация за обявени правоприменици на юридическото лице.

От К. Д. Е.-К. са представени писмени обяснения, в които е посочено, че във връзка с направените вноски по банковите сметки на П. К. Н., отразени в ИПДПОЗЛ е имала пълномощно да извършва само внасяне на парични средства, като последните са били фирмени, и същите ѝ са били лично предоставяни от Н..

В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че П. К. Н. е бил нает в [фирма] с ЕИК[ЕИК] през периодите от 02.04.2012 г. до 01.12.2012 г., а през периодите от 30.11.2012 г. до 01.04.2016 г. от [фирма] и през периодите от 31.03.2016 г. до 30.05.2016 г. от [фирма], като през посочените периоди е бил управител на тези дружества.

От Б. А. А. са представени писмени обяснения с изявление, че направените от нея вноски по банковите сметки на П. К. Н., отразени в ИПДПОЗЛ са за закупуване на телевизор и бебешка количка като паричните средства са лични.

В писмени обяснения Ц. К. Н. сочи, че преводите които е правел по банковите сметки на неговия брат - П. К. Н., отразени в ИПДПОЗЛ са във връзка закупен през 2013 г. лек автомобил „Волво“ предвид това, че лизинговият договор със „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ е на името на П. К. Н..

От В. Н. Н. е представено писмено обяснение, в което е посочено, че визираните вноски в искането по разплащателната сметка на П. К. Н. са във връзка разплащане на нейни лични покупки и на семейството ѝ от търговски обекти в [населено място].

В представено писмено обяснение Б. Н. П. сочи, че визираните вноски в искането по разплащателната сметка на жалбоподателя са предоставяни във връзка разплащане на закупуването на уреди за дома ѝ.

От В. Й. Б. е представено писмено обяснение, в което е посочено, че отразените в искането вноски по банковата сметка на П. К. Н. са във връзка със закупуването и доставянето на 2 /два/ бойлера и във връзка с ремонтни работи в дома му.

От Д. Г. Г. на 13.01.2021 г. е представено писмено обяснение, че предоставените парични средства по банковата сметка на П. К. Н., отразени в искането, представляват обратно връщане на предоставената му сума в брой от 11 000,00 лв. през 2014 г. за закупуване на мед, предвид това, че устната договорка не е осъществена.

М. С. Г. в писмено обяснение заявява, че преводът на 16.11.2016 г. от 4 988,00 лв. по банкова сметка на П. К. Н. са парични средства на майката на последния.

С Протокол № Р-22002220005263-ППД001 от 15.10.2020 г. са приобщени събраните доказателства при предходната ревизия на П. К. Н., приключила с РА № Р-22221218007963-091-001 от 18.05.2020 г.

Във връзка с извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ за наличие на предпоставки за реализиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК на П. Н. за задълженията на юридическото лице [фирма], приключила с Протокол № П-22221217135727-073-001/11.04.2018 г. (за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г.) е представена таблица за получените доходи и направени разходи за проверяваните периоди. В нея Н. посочва, че към 01.01.2012 г. е разполагал с парични средства в размер на 113 454,00 лв.; към 01.01.2013 г. - в размер на 92 451,16 лв.; към 01.01.2014 г. - в размер на 73 535,16 лв.; към 01.01.2015 г. - в размер на 55 679,16 лв.; към 01.01.2016 г. - в размер на 39 413,16 лв.; към 01.01.2017 г. - в размер на 24 775,16 лв. и към 31.12.2017 г. - в размер на 17 785,16 лв.

След анализ на събраните доказателства ревизиращите органи установяват, че жалбоподателят не е получавал доходи от трудови или извънтрудови правоотношения през 2012 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., като за горесцитираните периоди не са подавани годишни данъчни декларации /ГДД/ по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ.

При ревизията от П. К. Н. са посочени пътувания до Италия, Испания и С., през ревизирания период, като същите са отразени в РД (стр. 12).

В ревизионното производство е установено, че по отношение на П. К. Н. е налице ипотечен кредит от [фирма] в размер на 83 123,00 лв., отпуснат на 28.03.2007 г. с краен срок на погасяване – 28.03.2032 г. Също така е установено, че от горесцитираната банка на ревизираното лице е отпуснат потребителски кредит на 16.03.2007 г. в размер на 15 000,00 лв., с краен срок на погасяване – 16.03.2015 г. Констатирано е, че през ревизирания период притежава апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет. 2, ап. 74, ипотекиран в полза на [фирма] и наследствен имот, находящ се в [населено място], [улица].

За начално салдо към 01.01.2012 г. от страна на жалбоподателя е посочена разполагаема сума от 113 454,00 лв., които са му предоставени от родителите му, през 2007 г. По отношение на сумите, внесени на каса в банковите сметки на управляваните от него дружества, е декларирано, че същите са взети от касите на тези дружества и са внесени по съответните банкови сметки на търговските дружества. Заявено е, че всички търговски отношения с [фирма] са осъществявани от представляваните от него юридически лица.

От П. К. Н. са представени писмени обяснения и декларация, наличен поток и хронологичен регистър на [фирма] за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г., справка за тегления от банка и разплащания по фактури, разписки за изплатени суми по договор за ползване на недвижим имот за периодите от 2013 г. до 2016 г., договор за покупко-продажба на МПС „Волво“, модел В50 от 30.11.2018 г., между [фирма], в качеството на продавач и Ц. К. Н., в качеството на купувач.

По делото се установява, че в хода на предходната ревизията е изпратено ИПДПОЗЛ №Р-22221218007963-041-001/09.04.2019 г. до [фирма]. В отговор са представени заверени копия на лизингови договори: OS608 от 17.09.2013 г., D596 от 20.05.2013 г., D732 от 12.11.2015 г. и DI756 от 22.03.2016 г., ведно с талони на лизинговите МПС, договори за прехвърляне на собствеността, копия на фактури, уведомления за неустойки, застраховки и пътни данъци, издадени на ревизираното лице, както и банкови извлечения с постъпилите от лицето плащания по лизинговите договори. Представена е и главна книга на счетоводна сметка „Клиенти“, партида П. К. Н..

В ревизионното производство са установени извършени преводи по банков път на лизингови вноски и лихви към [фирма] с ЕИК[ЕИК], по отношение на 4 /четири/ МПС, като фактурите са издадени на П. К. Н.. По данни в счетоводството на лизингодателя през периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. от горесцитираното физическо лице са платени по банков път 60 204,90 лв., като направените вноски са подробно изброени на стр. 28-29 от РД.

От жалбоподателя е подадена ГДД за 2013 г. и 2017 г., с които са декларирани единствено доходи от трудови правоотношения, изплатени от [фирма], като след приспадане на задължителните осигурителни вноски е декларирана годишна данъчна основа за 2013 г. в размер на 3 563,28 лв. и за 2017 г. в размер на 8 364,00 лв.

В резултат на извършената проверка в информационния масив на НАП

данъчните органи установяват, че на ревизираното лице са изплатени суми през 2013 г. и 2017 г. по извънтрудови правоотношения, съответно от 266,43 лв. и 129,00 лв., както и че последният е получил доходи от застраховки живот през 2012 г. в размер на 2 277,16 лв., като платците са изброени на стр. 14 от РД.

П. К. Н. е закупил от частно лице през 2013 г. лек автомобил „Пежо 207“ с рег. [рег.номер на МПС] за сумата от 3 000,00 лв., съгласно писмените обяснения на ревизираното лице. Автомобилът, съгласно договор от 22.10.2013 г., е продаден на К. Д. Е.-К.. Н. заявява, че не разполага с документи, доказващи покупката, поради кражба на лични вещи. В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че на П. К. Н. са издавани фактури за стоки и услуги, от посочените на стр. 16 - 24 от РД, регистрирани лица по ЗДДС.

От ревизираното лице в хода на ревизията е представена таблица по пера за получените от него доходи и извършените разходи през периодите от 2012 г. до 2017 г., в която са отразени посочените салда на паричните средства в брой към началото и края на всеки един от ревизираните периоди.

От представените банкови извлечения е установено, че по разплащателната сметка в лева и по разплащателните две кредитни сметки в лева при П. АД са постъпвали парични средства вноски на каса от В. Й. Б., Д. Г. Д., П. Н., К. Д. Е., Ц. К. Н., Д. Д. Д., Б. А. А., В. Н. Н., Б. Н. П., В. И. М., Б. Г. В., М. С. Г., Р. П. П., както и получен превод от М. И. Б. и получен превод от ЗАД [фирма] за щета в размер на 2 277,16 лв.

По разплащателната сметка в лева на ревизираното лице при [фирма] са установени извършени вноски на парични средства на каса от К. Д. Е., Я. С., Ц. Н., Б. А. А. и В. Н.. Установено е, че по сметка № 13695644 при ДСК Б. ЕАД са постъпвали вноски на парични средства на каса от К. Д. К. за погасяване на отпуснатия заем на ревизираното лице на 16.03.2007 г. в размер на 15 000,00 лв. Констатирано е, че по сметка № 13677758 при ДСК Б. ЕАД са правени вноски от П. К. Н. за погасяване на ипотечния кредит в размер на 83 123,00 лв., с краен срок на погасяване – 28.03.2032 г. По отношение на направените преводи от горесцитираните лица от ревизираното лице е посочено, че същите са му предоставяли парични средства за закупуване на стоки от магазини, но не се пазят от съответните физически лица документите във връзка с покупките.

За М. С. Г. е посочил, че е превел 5 000,00 лв., като тези средства са част от отпуснатия кредит на неговата майка – С. Н., за което е приложил договор.

За Д. Г. Д. е посочил, че му е предоставил авансово сумата от 11 000,00 лв. за покупка на мед, но доставката не е осъществена, поради което сумата му е възстановена от лицето на няколко транша. От страна на

РЛ е заявено, че лицата: Я. С.; Ц. Н. и К. К. са правили вноски за изплащане на лизингови вноски за леки автомобили, превеждани от него към лизингодателя, които след изплащане на лизинга са станали техни собственици, като са приложени договори за прехвърляне на автомобилите на Я. С. и Ц. Н..

В резултат на гореизложеното направените вноски от физическите лица не са намерили отражение при съпоставката на имуществото и доходите с извършените разходи на ревизираното лице, с изключение на предоставените през 2014 г. парични средства на Д. Г. Д. и възстановените суми от последния в последващи периоди.

От жалбоподателя в хода на ревизията е представен договор за наем на недвижим имот от 01.01.2013 г., съгласно който П. К. Н. предоставя под наем част от собствения си апартамент в [населено място],[жк],[жилищен адрес] вх. „Г“, ап. 74 на Л. К. П. за сумата от 450,00 лв. на месец със срок от една година. Също така са представени договори за наем за ползване на недвижимия имот от 01.01.2014 г., от 01.01.2015 г., от 01.01.2016 г. и от 01.01.2017 г. на същото лице и при същите условия, респ. за месечен наем от 750,00 лв. за 2014 г. и от 800,00 лв. за останалите периоди. След анализ на представените документи от ревизираното лице и Л. К. П. е направен извод, че П. К. Н. е получил доходи от наем на недвижимо имущество от 43 200,00 лв., през периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г., който не е деклариран от него.

По отношение на декларираното дарение от ревизираното лице, получено от неговите родители през 2007 г. в размер на 113 454,00 лв., приходните органи приемат, че не са ангажирани доказателства - договор за дарение, документ удостоверяващ предаването на парични средства и техният произход. В тази връзка П. К. Н. единствено заявява, че средствата са използвани за погасяване на сумите по кредитите му, като те не са съхранявани в банки, поради недоверие в банковата система в страната. В тази връзка от страна на ревизиращите органи в хода на настоящата и в предходната ревизия е извършен анализ на възможността родителите на ревизираното лице да му предоставят през 2007 г. горесцитираната сума. Прието е, че не са налице доказателства те да разполагат със сумата, предмет на декларираното дарение.

В резултат на извършен анализ на доходите и разходите на жалбоподателя за периодите от 2007 г. до 2011 г. е установено, че той не разполага с посочените парични средства, в т. ч. и с паричните средства дарени от неговите родители. Поради изложеното, от приходните органи не са взети предвид декларираните от ревизираното лице начални и крайни салда, към всеки един от ревизираните периоди, като за целите на ревизията е прието, че данъчният субект е разполагал

към тези дати със сума в размер на 5 000,00 лв.

В хода на ревизионното производство е извършена съпоставка по години на имуществото и получените доходи с извършените разходи от ревизираното лице. В приходната част на извършената съпоставка са намерили отражение приетата за начална разполагаема сума от 5 000,00 лв. за всеки един от ревизираните периоди, получените суми от застраховки през 2012 г. в размер на 2 277,16 лв., доходи от трудови правоотношения през 2013 г. в размер на 3 563,28 лв. и през 2017 г. в размер на 8 364,00 лв., установените и недекларирани доходи от наем от 2013 г. до 2017 г. в съответния размер, от продажба на МПС през 2013 г. в размер на 1 000,00 лв., от получени извънтрудови доходи през 2013 г. в размер на 266,43 лв., както и получените суми от вземания от трети лица през съответните периоди, в т. ч. и от Д. Г. Д. (на обща стойност 11 000,00 лв). В разходната част на съпоставката са намери отражение декларираните от лицето разходи за издръжка и живот, комуналните разходи по фактури от доставчици, чийто размер е деклариран от ревизираното лице, платените суми по задължения към трети лица /в т. ч. и по лизинг на МПС, които са платени по банка на лизингодателя и платените задължения по кредита към ТБ/, покупката на автомобил през 2013 г. в размер на 3 000,00 лв. и предоставените парични средства на Д. Г. Д. през 2014 г. в размер на 11 000,00 лв.

От приходните органи е посочено (на стр. 27 от РД), че при извършената съпоставка на доходите и разходите на ревизираното лице са взети предвид декларираните от лицето разходи за издръжка на живот, платени вноски по ипотечни кредити, като не са взети установените разходи по фактури от информационната база данни на НАП. По отношение на разходите за лизинг е посочено, че са взети предвид действително извършените разходи въз основа на представените документи.

Въз основа на извършената съпоставка ревизиращият екип е установил несъответствие между стойността на имуществото на П. К. Н. и направените от него разходи и/или получени от него доходи за 2012 г. в размер на 15 715,91 лв., за 2013 г. в размер на 16 936,66 лв., за 2014 г. в размер на 29 201,98 лв., за 2015 г. в размер на 19 598,38 лв., за 2016 г. в размер на 30 015,10 лв. и за 2017 г. в размер на 14 130,56 лв., като така установеният недостиг на парични средства е прието, че представлява облагаем доход, който не е деклариран от лицето в съответната ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

При ревизията е установен недеклариран доход от наем за 2013 г. от 5 400,00 лв., за 2014 г. от 9 000,00 лв., за 2015 г. от 9 600,00 лв., за 2016 г. от 9 600,00 лв. и за 2017 г. от 9 600,00 лв., като е прието, че същият подлежи на облагане по реда на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗДДФЛ, като на основание чл. 31 от ЗДДФЛ е формирана данъчна основа за облагане с

данък от този източник за 2013 г. от 7 860,00 лв., за 2014 г. от 8 100,00 лв., за 2015 г. от 8 640,00 лв., за 2016 г. от 8 640,00 лв., за 2017 г. от 8 640,00 лв.

След анализ на представените документи е установено, че ревизираното лице не е декларирало получените от негова страна доходи, през ревизирания период. Предвид гореизложеното и въз основа на съвкупността от събраните документи по реда на ДОПК от приходните органи е приет изводът, че за ревизираните периоди са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, т. е. че са налице данни за укрити приходи или доходи от страна на П. К. Н., както и че имуществото на лицето не съответства на декларираните доходи/приходи и разходи, през съответния период. В тази връзка, на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя при предходното производство са връчени Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Същите са приобщени от приходните органи в настоящото производство.

За извършената съпоставка между направените от лицето разходи и декларираните и/или получени доходи са изготвили таблици, в които намират отражение констатирани факти и обстоятелства. В резултат на съпоставката с РА са определени следните годишни данъчни основи и задължения:

По реда на чл. 122 от ДОПК, от страна на ревизиращите органи е определена обща годишна данъчна основа по реда на чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 15 715,91 лв., за 2013 г. в размер на 21 796,66 лв., за 2014 г. в размер на 37 301,98 лв., за 2015 г. в размер на 28 238,38 лв., за 2016 г. в размер на 40 937,42 лв. и за 2017 г. в размер на 22 270,56 лв., като е определен данък по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 1 571,00 лв., за 2013 г. в размер на 2 179,00 лв., за 2014 г. в размер на 3 730,00 лв., за 2015 г. в размер на 2 823,00 лв., за 2016 г. в размер на 4 093,00 лв. и за 2017 г. в размер на 2 277,00 лв.

В резултат на гореизложеното е определен данък в общ размер на 16 673,00 лв., като за несвоевременно внасяне на дължимия данък на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви за просрочие в общ размер на 9 587,31 лв.

Директорът на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП в своето решение, след анализ на установените факти, приема, че в случая е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а преклузивният срок по чл. 109 от ДОПК за определяне на дължимия данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г. в конкретния случай не е

изтекъл. Последното аргументира с обстоятелството, че същият подлежи на деклариране по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ и на внасяне по реда на чл. 67, ал. 4 от ЗДДФЛ в срок до 30 април на годината, следваща, годината на придобиване на дохода. Следователно, срокът за образуване на производство за установяване на задължения за данъци по ЗДДФЛ за 2012 г., започва да тече от 01.01.2014 г. и изтича на 31.12.2018 г. В случая ЗВР № Р-22221218007963-020-001/18.12.2018 г. е издадена на 18.12.2018 г., поради което не е изтекъл срокът по чл. 109 от ДОПК за определяне на дължимия данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г.

В случая решаващият орган е приел, че са налице обстоятелствата във връзка с наличието на данни за укрити приходи или доходи, както и че стойността на имуществото на ревизираното лице явно и съществено превишава размера на декларираните доходи и/или направените разходи явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства, поради което правилно ревизията е преминала по специалния ред на облагане по реда на ДОПК.

Посочил е, че в настоящия случай недостигът на парични средства е установен след обстоен анализ на критериите, изброени в чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК. В тази връзка по отношение на извършените разходи за издръжка на ревизираното лице правилно е прието от приходните органи, че установените при ревизията разходи за консумативи, за данъци и такси за недвижими имоти, разходите по банков път за плащания, чрез ПОС терминал и декларираните продажби на ревизираното лице от регистрирани лица по ЗДДС, следва да бъдат включени в размера на декларираните от П. К. Н. разходи за издръжка и разходи за консумативи за съответния период.

Директорът на дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП не приема твърденията на П. К. Н., че в ревизионното производство не са му признати приходите от наем, макар и същите да не са декларирани по надлежния ред. В тази връзка конкретно посочва, че доходите от този източник, макар и недекларирани от техния получател по надлежния ред са отразени при извършената съпоставка на имуществото, доходите и разходите на ред 6, колона 3 в изготвените таблици за периодите от 2013 г. до 2017 г. На следващо място посочва, че не са верни и твърденията, че при ревизията е направен извод, че внесените парични средства от физическите лица по банковите му сметки, представляват недеклариран доход от негова страна, тъй като при повторното ревизионно производство е видно, че същите не само, че не са обложени, но дори не са отразени при извършената съпоставка на имуществото, доходите и разходите на жалбоподателя.

В заключение е обобщил, че в РА наличието на укрити приходи или доходи, както и превишението на разходите над постъпленията

/недостиг/ през периодите от 2012 г. до 2017 г. е формиран правилно, т.е. законосъобразно е определен размерът на данъчната основа за облагане по реда чл. 122, ал. 2 от ДОПК и размерът на начисления данък за довносяне по чл. 48 от ЗДДФЛ.

В съдебното производство по искане на жалбоподателя бе назначена съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ).

По делото е изслушано заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ) и допълнителното заключение, които са дали обективен отговор в пълен обем на поставените въпроси и като неоспорени от страните са приети от съда. Същите са кредитирани от настоящия състав и ще бъдат коментирани при излагането на правните изводи.

При така установените факти, в случая на първо място следва да се констатира, че релевантните за разрешаването на административноправния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизионно производство, осъществено по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в предвидената от закона форма, съобразно разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

РА е издаден от органите и в срока, предвидени в чл. 119, ал. 2 от ДОПК. От представените ЗВР е видно, че началник сектор "Ревизии" е органът възложил повторната ревизията (оправомощен със заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 от Закона за НАП във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК) и той, заедно с определения в ЗВР ръководител на ревизията са издатели на оспорвания РА. Заповедта е издадена във връзка с Решение № 1249/11.08.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с което е отменен ревизионен акт № Р-22221218007963-091-001/18.05.2020 г. и преписката е върната на органа по приходите за провеждане на ново ревизионно производство, съобразно указанията и мотивите на решението. В конкретния случай, съвкупната преценка на приобщените по делото доказателства, налага да се приеме, че оспореният административен акт е валиден.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя

за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им.

Не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация. В случая съдът констатира, че ревизионният доклад е издаден след изтичане на предвидения 14 дневен срок за издаването му. В тази връзка на първо място, съгласно чл. 117 от ДОПК, ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, но съставянето на ревизионния доклад след този срок, не може да доведе до незаконосъобразност на ревизионния акт, защото сроковете за съставянето на ревизионния доклад и за издаване на РА са инструктивни, а не преклузивни и с изтичането им не се погасява правото на органа да го състави, респективно да го издаде. В този смисъл е и трайно установената и непротиворечива съдебна практика, изразена в редица съдебни решения, измжду които и в РЕШЕНИЕ № 10566 ОТ 11.07.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 3654/2013 Г., I ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 11595 ОТ 19.09.2011 Г. ПО АДМ. Д. № 75/2011 Г., VIII ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 17370 ОТ 20.12.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 5861/2013 Г., VIII ОТД. НА ВАС и редица други решения.

Неоснователно е и възражението за пропуснат срок по чл. 109 ДОПК във връзка с изтекла погасителна давност. Следва да се посочи, че ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР по чл. 112, ал. 2 ДОПК, какъвто е и настоящият случай. Ревизионното производство започва едва след връчване на заповедта за възлагане на ревизия на субекта – неин адресат, тъй като едва в този по-късен момент възниква административното правоотношение и се определя втората страна по него. Съдът споделя изводите на решаващия орган, че срокът за образуване ревизионно производство по смисъла на чл. 109 ДОПК не е изтекъл, доколкото в настоящия случай ревизията се счита за образувана със ЗВР № Р-22221218007963-020-001/18.12.2018 г. (л. 1483, папка № 8, Приложение по делото).

Съгласно разпоредбата на чл. 109, ал. 1 ДОПК не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. Разпоредбата на чл. 112 ДОПК постановява, че ревизионното

производство се образува с издаване на заповед за възлагане на ревизия. От своя страна в чл. 114, ал. 1 ДОПК е предвидено, че срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане на ревизия. В тази връзка следва да се има предвид, че законът прави разлика между образуване и започване на производството. Доколкото релевантно за срока, визиран в чл. 109, ал. 1 ДОПК е образуването на ревизионно производство, то в случая е образувано преди изтичането на преклузивния срок. В този смисъл датата на връчване на ЗВР няма отношение към изтичане на срока по чл. 109, ал. 1 ДОПК (в този смисъл са Решение № 5613 от 15.05.2008 г. по адм.дело № 507/2008 г. и Решение № 6608 от 03.06.2008 г. по адм.дело № 509/2008 г., Решение № 6590/03.06.2016 г. по адм.дело № 8027/2015 г. на ВАС).

В чл. 122, ал. 1 ДОПК е предвидено, че органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице поне едно от изброените обстоятелства. В настоящия случай е установено, че са налице предвидените в т. 2 и т. 7 обстоятелства - данни за укрити приходи или доходи, както и декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

Съответно, с разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ДОПК е въведена презумпцията, че в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима, но доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Въпросното правило ясно и точно указва, кому лежи доказателствената тежест относно релевантните факти, при спор относно законосъобразността на ревизионен акт издаден в производство реда на чл. 122 от ДОПК, като придава отнапред

установена материална доказателствена сила на съдържащите се в ревизионния акт фактически констатации. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА в тежест на органите по приходите е да установят наличието на основание за облагане по аналог, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За разлика от типичните ревизионни производства, в които ревизиращите безусловно изискват субектът да установи изгодни за себе си факти и обстоятелства (обикновено при отказа да се признае право на данъчен кредит и при преобразуване на финансовия резултат за целите на корпоративен данък или на друг пряк данък) в хипотезата, при която се реализира отговорност по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК за съответното лице, всички факти и обстоятелства от предвидения фактически състав следва да се установят при условията на пълно първоначално доказване пред съда, респ., за да се премине към този ред на определяне на данъчната основа тези факти и обстоятелства следва да се установят по несъмнен начин от органа по приходите в хода на ревизията - чл. 170, ал.1 от АПК вр. с §2 от ДОПК.

В случая при установяване дали са налице данни за укрити приходи или доходи, както и дали декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, т.е. дали са налице условието на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 ДОПК следва да се проследят декларираните приходи и доходите на лицето и съответно да се съпоставят с неговите разходи.

Видно от доказателствата по делото основният спор между страните е относно началното салдо, като ревизиращите не са приели декларирания от жалбоподателя размер от 113 454,00 лв. налични парични средства в брой към 01.01.2012 г., с произход – дарение от родителите му. В тази връзка правилно е посоченото от ревизиращите, че не са ангажирани договор за дарение, документ удостоверяващ предаването на парични средства и техният произход. Съдът счита още, че от съвкупния доказателствен материал не се установява с категоричност възможността на родителите на жалбоподателя да разполагат със сумата, предмет на декларираното дарение. В представените в хода на ревизията писмени обяснения от майката на жалбоподателя С. Й. Н. е заявено, че семейството ѝ е трудолюбиво, със съпруга ѝ са работили и са спестили, след което са дарили на сина си около 113500,00 лв. твърди, че тези пари са от бизнес два магазина, допълнителна работа като електротехник, събиране на гъби и билки и заплата. В хода на ревизията обаче не са представени писмени

доказателства за получени суми, нито данъчни декларации или други доказателства относно размера на доходите на родителите на жалбоподателя преди ревизирания период. В писменото обяснение не е са посочени точни периоди или суми.

На следващо място твърдението във връзка с евентуалното съхраняване на паричната сума, че „не са съхранявани в банки, поради недоверието му в банковата система в страната“, без жалбоподателят да посочи конкретно по какъв начин ги е съхранявал, води на единствен извод, че не се обориха изводите на приходните органи. В допълнение, по делото е установено, че жалбоподателят все пак е ползвал услугите на три търговски банки в процесния период.

Предвид горното правилно от приходните органи не са взети предвид декларираните от ревизираното лице начални и крайни салда, към всеки един от ревизираните периоди, като за целите на ревизията е прието, че данъчният субект е разполагал към тези дати със сума в размер на 5 000,00 лв.

От страна на ревизиращите органи са отчетени и извършените вноски на парични средства на каса по разплащателната сметка в лева на ревизираното лице при [фирма] от: К. Д. Е., Я. С., Ц. Н., Б. А. А. и В. Н. и Д. Д.. Констатирано е, че направените вноски от физическите лица не са намерили отражение при съпоставката на имуществото и доходите с извършените разходи на ревизираното лице, с изключение на предоставените през 2014 г. парични средства на Д. Д. и възстановените суми от последния в последващи периоди.

При извършена проверка в ИМ на НАП е установено, че П. К. Н. за 2012 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. не е подавал годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. От лицето е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013 г. с деклариран облагаем доход от трудови правоотношения с [фирма] в размер на 5040,00 лв. – нетен доход 3563.28 лв. В тази връзка е прието от РО, че през 2012 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. лицето не е получавало доходи по трудови и/или извънтрудови правоотношения.

Получените доходи от трудови правоотношения са отразени в справка за съпоставка на имуществото и доходите на лицето в съответните ревизирани години. При извършена справка за периода 01.01.2012 г. - 31.12.2017 г. е установено, че ревизираното лице е осигурявано, както следва: 2012 г. - като самоосигуряващо се лице с осигурител „СПЛИТ ЦЕНТЪР“ с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 420,00 лв. от м.01 до м.08. 2013 г. - като самоосигуряващо лице с осигурител [фирма] с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 420,00 лв.; 2014 г. - като самоосигуряващо лице с осигурител [фирма] с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 420,00 лв.; 2015 г. - като самоосигуряващо лице с осигурител [фирма] с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 420,00 лв.; 2016 г. - като самоосигуряващо лице с осигурител С. ЦЕНТЪР" Е. с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 420,00

лв. от м.01 до м.03; 2016 г. - като самоосигуряващо лице с осигурител [фирма] с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 1000,00 лв. от м.04 до м.12.; 2017 г. - като самоосигуряващо лице с осигурител [фирма] с ЕИК[ЕИК] - осигурителен доход - 1000,00 лв.

От извършената проверка в ИМ на НАП за П. Н. са установени данни за изплатени суми и удържан данък през 2013 г. и 2017 от извършени услуги с личен труд и през 2012 г. получени доходи от застраховка живот в размер на 2277, 16 лв. от З. А. България Живот.

По данни от ПП С., за ревизираните периоди е констатирано, че освен авансово удържан данък за доходи от трудови правоотношения през 2013 г. и 2017 г. лицето няма деклариран и внасян данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ.

Ревизираното лице е притежател на банкови сметки в П. АД, О. АД и БАНКА ДСК ЕАД, като движението по сметките е анализирано и описано подробно в раздел II и раздел IV на издадения РД. Като официални документи са ползвани получените отговори от банковите институции, получени отговори от трети лица, подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, справки за изплатени суми по чл. 73 от ЗДДФЛ, извлечения от банковите сметки на лицето през ревизирания период.

Подробно анализирани и правилно съобразени са сторените разходи от страна на жалбоподателя в процесния период, в това число и извършените разходи за пътувания.

По допуснатата по делото ССЕ - при изготвяне на паричните потоци, експертизата се е запознала с всички приложени документи по делото и преписката, като към заключението е описано и движението по банковите сметки на ревизираното лице. Относно началното салдо от парични средства в брой към 01.01.2012 г., е намерило отражение и посочената от жалбоподателя сума 113 454,00 лв., като се има предвид, че представлява дарение от родителите му през 2007 г. лв. Експертизата се е съобразила с предоставените данни за начални и крайни салда от жалбоподателя и по същия начин ги включва в паричните потоци за съответните години. Обаче с оглед, че възможността за разпореждане с конкретната сума от страна на родителите му, съответно и самото предоставяне на паричната сума, не се доказва и в хода на настоящото дело, то следва че същата правилно не е взета предвид от приходните органи при формиране на началното салдо на РЛ.

В конкретния случай недостигът на парични средства през ревизираните периоди е в резултат на извършените разходи към трети лица, предимно за погасяване на задължението на жалбоподателя по кредит, вноски по сключени лизингови договори, както и на декларираните от него разходи за издръжка и живот и комунални разходи. Това, че лизингови МПС в последствие са продадени от лизингодателя на трети

лица, не променя обстоятелството, че ревизираното лице е извършило съответните разходи за вноски по лизинговите договори. В настоящия случай не са ангажирани доказателства от страна на жалбоподателя, че е разполагал с необходимите доходи/приходи за извършване на установените при ревизията разходи. По изложените съображения правилно органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно данни за укрита приходи или доходи от страна на П. К. Н., и/или че имуществото на лицето не съответства на декларираните доходи/приходи и разходи, през съответния период, поради което законосъобразно е установен недостиг на парични средства за 2012 г. в размер на 15 715,91 лв., за 2013 г. в размер на 16 936,66 лв., за 2014 г. в размер на 29 201,98 лв., за 2015 г. в размер на 19 598,38 лв., за 2016 г. в размер на 30 015,10 лв. и за 2017 г. в размер на 14 130,56 лв., който не е деклариран от лицето в съответната ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

При така установеното следва извод за наличие на основание по чл. 122, т. 2 и т. 7 ДОПК и правилно облагане по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК. В случая органите на приходната администрация, установяват по безсъмнен начин проявлението на фактите и обстоятелствата, от които черпят правомощието си да определят данъчната основа за облагане на жалбоподателя по реда на чл. 122 от ДОПК, като констатациите им са обосновани със събраните в хода на ревизионното производство доказателства, а направените въз основа на тях правни изводи са съответни на материалния закон. В хода на проведеното административно производство са събрани достатъчно категорични и непротиворечиви доказателства, ползващи се с несъмнена достоверност, които в своята съвкупност позволяват да се формира обоснования и логичен извод за наличие на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК за определяне на облагаемата данъчна основа за облагане. Жалбоподателят не ангажира в настоящото производство необходимата пълнота от доказателства, с които успешно да опровергае, посредством проведено пълно насрещно доказване нормативно установената материална доказателствена сила на ревизионния акт, придадена му от разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК и да докаже твърденията си за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт.

Законосъобразно е извършено и извършеното с РА облагане по материалния закон.

От събраните в хода на ревизията писмени обяснения от Л. К. П., пет договора за ползване на недвижим имот и 62 разписки за изплатени суми, както и от обясненията на П. К. Н., се установява, че през периодите от 2013 г. до 2017 г. жалбоподателят е получил доходи от наем на недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен

адрес] вх. „Г“, ет. 2, ап. 74, в размер на 43 200,00 лв. Установено е също така, че П. Н. не е декларирал този доход в Приложение № 4 - Получени доходи от наем за предоставяне за ползване на недвижимо имущество в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Според посочената разпоредба местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл.28 от ЗДДФЛ, В чл.53, лч.1 ЗДДФЛ е предвидено, че годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. В същия срок се внася и дължимият данък, след приспадане на авансово внесения през годината, ако има такъв.

Получените по договорите за наем суми представляват доход по смисъла на чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗДДФЛ. В чл.16, ал.1 от ДДФЛ е предвидено, че облагаемият доход и данъчната основа се определят за всеки източник на доход поотделно съгласно разпоредбите на този закон. В чл. 17 от ЗДДФЛ е посочено, че общата годишна данъчна основа представлява сумата от годишните данъчни основи за доходите от трудови правоотношения, за доходите от друга стопанска дейност, за доходите от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права и имущество, за доходите от прехвърляне на права или имущество и за доходите от други източници.

Следователно, във връзка с установените факти и обстоятелства се установява недеклариран доход от наем на недвижимо имущество за периода 2013 – 2017 г. в общ р-р на 43200.00 лв. /по смисъла на чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗДДФЛ/. Съгласно чл. 31 от ЗДДФЛ, придобитият доход от наем се намалява с 10 на сто разходи и данъчната основа за облагане възлиза на 38800.00 лв., за 2013 г. е в размер на 7 860,00 лв., за 2014 г. в размер на 8 100,00 лв., за 2015 г. в размер на 8 640,00 лв., за 2016 г. в размер на 8 640,00 лв. и за 2017 г. в размер на 8 640,00 лв.

По изложените съображения законосъобразно с РА е определена общата годишна данъчна основа по реда на чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г. е в размер на 15 715,91 лв., за 2013 г. в размер на 21 796,66 лв., за 2014 г. в размер на 37 301,98 лв., за 2015 г. в размер на 28 238,38 лв., за 2016 г. в размер на 40 937,42 лв. и за 2017 г. в размер на 22 270,56 лв., като законосъобразно е определен данък по реда на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 1 571,00 лв., за 2013 г. в размер на 2 179,00 лв., за 2014 г. в размер на 3 730,00 лв., за 2015 г. в размер на 2 823,00 лв., за 2016 г. в размер на 4 093,00 лв. и за 2017 г. в размер на 2 277,00 лв., предвид разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, ведно с лихви за просрочие в общ размер на 9 587,31 лв.

Поради изложеното, РА като издаден от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и целта на закона, е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При посочения изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1, ДОПК, на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" – С. при Централно управление на НАП, се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 1318 лв., изчислено, съобразно чл. 8, ал. 1, т. 4, от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София - град, Л. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. К. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Ревизионен акт № Р-22002220005263-091-001 от 30.09.2021 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден с Решение № 1921/20.12.2021 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода от 01.01.2012 до 31.12.2017 г. общо в размер на 16 673,00 лв. и съответните лихви за забава общо в размер на 9 587,31 лв.

ОСЪЖДА на П. К. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати на Национална агенция за приходите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 1318 (хиляда триста и осемнадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: